

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 104. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139964527792/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Vee din Hore-Stjerne, naar
Syvende Basune gæer.

2.

Reent at tabe Viid og Sands
Om sit Lives Maal og Ende;
Frek, og som i Hore-Dands,
Hen ad Ævigheden rende,
Er blant alle Ting vi seer
Fæl, som Døden selv, ja mecr.

3.

Efterdi du ikke kan,
Just fordi du ej vil, vide,
Hvad imod en ævig Brand
Er endnu for Raad i Tide;
Und dog dem, som seer din Nød,
At beklage dig, som død.

Nr. 341. - LVIII.

74

1.

See dig Zion! vidt omkring,
Da i disse dine Dage
Af saa mange selsom Ting
Selv Naturen synes knage,
Om du kunde nu maaskee
Faae din Brudgom snart at see.

2.

Jorden ryster. Det er Tiid,
Zion! op at see din Glæde,

1, 5: *Hore-Stjerne*] en hores pænde, fræk, usiglig mine. — 1, 6: *syvende Basune*] den sidste af de basuner, som indvarsler dommen, Joh. Ab. 11, 15; *gæer*] lyder. — 2, 2: *om sit Lives Maal og Ende*] om, hvad der er livets formål, og hvordan det vil ende. — 2, 4: *hen ad*] hen mod. — 2, 6: *fæl*] fæl. — 3, 1-2: Den manglende evne skyldes den manglende vilje. — 3, 3-4: *hvad for et råd* det endnu er tid at følge, så du kan reddes fra helvede (en ægyl *Brand*). — 3, 3-6: Harme over vantroen er hyppig hos Brorson, og heller ikke sorgen er sjælden, usædvanlig er det imod den sarkasme, som her udtaler sig.
Nr. 341 — LVIII. Original. Se under nr. 340. — 1, 1: *Zion*] menigheden. — 1, 3-4: Mt. 24, 7, 29; Joh. Ab. 6, 12 i jg.: rystelser i naturen som forvarsler for Jesu genkomst.